

ЗАВѢЩАНІЕ ТО

НА

ДѢДА СІЛВЕСТРА.

Подписаный, родомъ Българинъ. роденъ на 1786, въ градъ Габрово въ Българско, съмъ сіа трудилъ отъ малакъ, като сіа отръкохъ отъ жененіе и живіахъ по-много като калугерь, не-жели като миріанинъ, съсъ цѣль за да бждѣ полезенъ на любезното ми отечество, Българско, гдѣто за първи пжть видіахъ слънцето, макаръ чи живѣхъ по странны мѣста. Тѣй убо, днесъ 26 Іуніа 1863, съсъ умъ здравъ и като неопознавамъ дирныа часъ разполагамъ, чрезъ тойзи мой завѣтъ сичкіа ми имотъ движимъ, и недвижимъ спорѣдъ слѣдующіа типъ:

1-о Оставіамъ дюгеніа ми, улица Шапкарѣ, какъто и дюгеніа ми, улица Рахтиванъ, на школа та Габровска; нѣ да има да сѣ провожда само приходъ тѣ тѣхень, като първымъ сіа спадие каличеството на врѣзваніа та по долу, сирѣчь: а) на внуцы и внуки отъ брата ми Станіа и сестра ми Ивана, и Пена, шесть жьлтицы К К. Австрійски, на Марина Бормова, пакъ шесть жьлтицы К К. тѣй и на Коліа, какъто и на Станіа Бурмова се по шесть жьлтицы. Тѣзи пары има да сіа даватъ отъ епитропытѣ школскы годишно и догдѣ умошницытѣ (?) живѣжтъ; б) а пакъ на други внуцы отъ Злата или Ивана, да имъ сіа дава и тѣмъ годишно по двѣ жьлтицы Австрійскы и догдѣ живѣятъ.